MIELIPIDE

Hieno tarina. Pitkää ikää Oulalle. **NIMIMERKKI PA KOMMENTOI MT:N KUMMITAIMENEN TALVISIJAA**

LUKIJALTA

Tiedottaminen on tärkeää

Maanmittaustoimitukset tehdään meillä tehokkaasti, ja kiinteistöjärjestelmä on hyvässä kunnossa. Puutteita kuitenkin on, esimerkiksi tiedottamisessa.

Vuoden 1848 maanmittaussäädöksen (MO 1848) 1 luvun 32 § kuului: ”Kun rajoja on käytävä eli auvastava, pitää molemminpuolin asuvaiset maanomistajat ja muut asianosaiset, joita asia saattaa koskea, laillisesti kutsuttaman saapuville, ja käskein heitä esiin tuomaan kaikki semmoiset kartat, tuomiot ja rajapäätökset y.m., jotka voivat asiaa valaista”.

Säännös vastaa erinomaisesti nykyisiä tiedottamisperiaatteita ympäristöoikeudessa.

Jakolain aikaan rajanaapurit kutsuttiin toimituksiin lehtikuulutuksella ja tunnetut toispaikkakuntalaiset kirjeillä.

Kun kiinteistönmuodostamislaki tuli voimaan vuonna 1995, ryhdyttiin tiedottamaan kaikille asianosaisille kutsukirjeellä.

Ja Maanmittauslaitoksessa tehtiin massatulkinta, että rajanaapuria ei tarvitse kutsua lohkomisiin. Kutsutaan myöhemmin, jos on tarpeen.

Rajanaapurille ei kerrota, että yhteiselle rajalle mennään etsimään vanhoja rajamerkkejä, raivaamaan tukkoista rajaa, mittaamaan sekä rakentamaan uusia rajamerkkejä.

Tulkinta juontuu 1900-luvun toimitusruuhkiin, taksajärjestelmään sekä eräiden KKO:n ratkaisujen väärin ”ymmärrykseen”. Kehittyi ns. välipyykkiteoria, jolle en ole löytänyt oikeudellisia perusteita.

Lohkomisrajaa ei voi käydä, ellei ensin selvitetä piirirajan selvyyttä ja riidattomuutta. Tätä oikeusharkintaa ei voi tehdä tiedottamatta siitä myös toiselle puolelle yhteistä rajaa.

Kannattaa lukea Väinö Suomaan kommentti jakolain muutokseen (321/72), jolla maanmittauslaitos yritti rajoittaa tai rajoitti velvollisuutta kutsua rajanaapuria toimituksiin (Jakolainsäädäntö selityksineen, 1974 s. 83).

Laittaisin vireille tulleesta piirirajaan ulottuvasta lohkomisesta ilmoituksen karttaliitteen kera heti myös rajanaapureille. Kirje lähtee tietojärjestelmästä nappia painamalla.

Rajanaapuri voi olla tärkeä henkilö vanhan rajan paikan selvittämisessä. Maastossa on paljon muun muassa isojaon aikaisia rajaviittoja, joita ei ole koskaan merkitty millekään kartoille. Näitä ei määräalan saaja ja toimitusinsinööri välttämättä tiedä, eivätkä ne paljastu gps-mittauksessa.

Kiinteistönmuodostamislain mukaan kutsukirje voidaan jättää Itellan kuljetukseen 10 päivää ennen toimitusta, jolloin se saapuu asianosaiselle pari päivää ennen toimitusta.

Tavallinen ihminen on kerran pari elämässään kiinteistö- tai tietoimituksessa. Hänelle pitää suoda pidempi valmistautumisaika. Hän saattaa myös olla matkoilla, jopa ulkomailla.

Ympäristöoikeudessa on laajasti otettu käyttöön oikaisuvaatimus eli muistutusmenettely. Se on tehokas tapa vähentää virheitä ja kalliita valituksia, ja sopisi erinomaisesti myös maanmittaustoimituksiin.

Toimituksiahan on myös jouduttu purkamaankin, kun esimerkiksi maastosta on jälkeenpäin löytynyt rajanaapurin osoittama vanha rajamerkki uuden gps-pyykin sivusta.

Vuonna 1848 maanmittareille annettiin oikeus määrätä rajan paikasta. Ruotsin oikeusoppineet pitivät tätä asiattomana.

Onneksi maanmittaustoimitukset eivät enää jääneet juristien tehtäväksi. Sotien jälkeistä asutustoimintaa ehkä vasta aloiteltaisiin.

Niilo Puhakka
Siilinjärvi

Korkea kynnys

Kiitokset kaikille neuvojille ja auttajille, jotka tulivat neuvomaan ja auttamaan hädän keskellä maatilalle.
Maitotilallinen

Ollilan esitys

Ollilan autoilun verotussuunnitelman voisi ens’alkuun koeponnistaa mönkijöillä ja moottorikelkoilla. Siitä provikat maanomistajille.
Haittavero

Helppo verottaa

Sähköautojen käyttöverotus voidaan hoitaa niihin asennettavilla etäluettavilla kWh-mittareilla sähkönmyyjän kautta. Pienin kustannuksin.
Yks vaihtoehto

Myynti hyytyi

Turkistarhaus näyttää kuihtuvan itsestään ilmaston lämpenemisen vuoksi. Ei sitä tarvitse erikseen kieltää. **Siltä näyttää**

Kisat koko kansalle

MTV3 tuhovaa penkkiurheilun, koska kaikki kisat Maxilla.
Köyhät kyykkyyn

Työtä traktoreista

Valtra on Agco-yhtiön alla, mutta tuo paljon töitä suomalaisille. On hurskastelua väittää muuta. **Ei nimimerkkiä**

Sote-soppa

Soteluonnoksen piti tuoda palvelua, tuli perustuslain vastaisuutta! **Sitä saa...**

Ihan oma valinta

Kyllä sinä saat maksaa ihan niin paljon harrastuksista kuin haluat. Jos joku haluaa harrastaa ilmaiseksi, mitä se sinulta on pois? **-rahat palamaan**

Talvivaaran tiedottaminen epäonnistunut

Epämääräinen uutisointi voi viime kädessä koitua Talvivaaran kohtaloksi. Ympäristöhaittojen määrätietoinen vähättely ja jopa kieltäminen kertoo Talvivaaran epämääräisestä tilasta.

Samoin uuden vesitalousluvan valitus sekä velvoite tarkkailun rajaamisesta paljon nykyistä pienemmäksi ei ole luottamusta lisäävä toimenpide Talvivaaralta. Ovatko nämä toimet kestävää kehitystä?

Puhutaan kovasti suljetusta kierrosta, mutta todellinen näyttö puuttuu, samoin luontoon laskettavan jäteveden laatu, onko se luonnon kestävällä tasolla? Näihin kaivattaisiin selvityksiä ja myös vastauksia.

Talvivaaran omatoiminen tiedottaminen on todella tullut tiensä päähän. Luottamus on totaalisesti mennyt ja siitä on syyttäminen Talvivaaran epämääräistä tiedottamista.

Automaattiset vesienmittausasemat kertovat karua kieltään, kun esimerkiksi Vuoksen vesistöön laskettavan veden sähkönjohtavuus on koko syksyn ollut päälle 150 mm /s/m, ei luonto tätä loputtomiin kestä.

Onko todella niin että Talvivaara ei voi toimia ilman, että saadaan aikaan vieläkin laajempi ympäristötuho?

Onko enää mahdollista Talvivaaran antaa jatkaa toimintaansa? Pelkästään ajatus ympäristötuhoista toiminnan näin jatkuessa suorastaan pelottaa. Vastuu on oltava päättäjillä, se on itsestäänselvää. Näin ei Talvivaara voi, eikä saa jatkaa.

Jos jatkaminen ylipäätään on mahdollista, paljon on toiminnassa parannettavaa, esimerkiksi aukoton vesien puhdistusjärjestelmä luontoon laskettaville vesille. Bioliotuksen varmistettu toimivuus ilman ympäristöhaittoja.

Toiminnan jatkumisen on perustuttava tutkittuun tietoon, eikä oletuksiin ja hyvään tuuriin ja uskomuksiin.

Talvivaaran ylti öpäinen kaivoksen kiireellinen ylösajo on hyvä esimerkki mitä saadaan aikaan puutteellisella ja asiantuntemattomalla suunnittelulla. Todellinen näyttö bioliotuksen toimivuudesta sivuutettiin, jotain jäi huomaamatta.

Rakennusaikainen puutteellinen valvonta ja suorastaan välinpitämätön rakentaminen ja laatu saivat aikaan suuren luokan ongelmat Talvivaaraan.

Paljon on Talvivaara saanut pahaa aikaan niin yhtiölle itselleen, kuin työntekijöille samoin urakoitsijoille ja ympäröivälle luonnolle, jopa Talvivaaran johdon pitäisi vihdoin ymmärtää. Näin ei voi jatkua.

Reino Rönkkö
Iisalmi

VIERASKOLUMNI

Johtaminen ei ole helppoa hommaa

Olen politiikan ammattimies. Perussuomalaisten puheenjohtaja jo seitsemättätoista vuotta. Näin vuoden lopulla on hyvä tarkastella kulunutta aikaa ja suunnata tulevaisuuteen. Kokemus auttaa, mutta se ei pelasta.

Tein päätökseni EU-vaaleista tietoisena siitä, että sitä arvioidaan kriittisesti. Isot päätökset on tehtävä itse. Jos asia on sinulle tärkeä, tee se itse.

Aika moni meistä miettii, mitä muut ovat minusta mieltä. Haetaan hyväksyntää. Se on inhimillistä. Iän myötä olen huomannut, että minulla tuo tarve on vähentynyt. Mistä tuo mahtaa kertoa? Välinpitämättömyyttä? Ajan mukanaan tuomaa kokemusta. Itsevarmuutta? Johtaja ottaa vastuun, siinä onnistun tai epäonnistun. Jos ei uskalla, epäonnistuu varmasti.

Poliittista johtajuutta mitataan liian yksipuolisesti. Kyse ei ole pelkästään vaalituloksista, hallituspaikoista ja kannatuksesta gallupeissa. Johtaja saa muut mukaan, tekemään ja toimimaan. Tämän yhteistoiminnan tuloksena tulevat vaalimenestys ja siitä seuraavat merkittävät asemat.

Puheenjohtaja on nimenomaan oman puolueensa ja jäsentensä johtaja. Pääasia on omien luottamus ja tuki. Aina parempi, jos tukea tulee myös keskustasta, kokoomukselta ja kommunisteilta. Se ei kuitenkaan ratkaise. Puolueen puheenjohtajan on ymmärrettävä nämä asiat. Suuttua saa, harkintakykyä ei saa menettää.

Puheenjohtajan kannatus ei synny hetkessä. Se ei hetkessä haihdu. Nykyajan politiikka näyttää vaativan nopeita voittoja. Tarkemmin tarkastellen, tämä ei pidä paikkaansa. Kestävää menestystä syntyy vain lujalle perustalle. Kentän tuelle.

Matti Vanhanen oli pääministerinä lähes kaksi kautta. Mitä jäi mieleen? Parkkipaikalle jätetty tyttöystävä? Ei. Se oli sivujuonne.

Hän ja Jarmo Korhonen johtivat keskustan suurimmaksi vuoden 2007 eduskuntavaaleissa, vaikka presidentinvaalit vuoden 2006 menivät alle odotusten. Vanhanen osasi jakaa hommat tai antoi Korhosen jakaa ne. Kenttä toi voiton. Kun kannatus rapautui, se johtui väärästä politiikasta, ei kannattajista.

Olen yksi Perussuomalaisten neljästä perustajasta. Kun aloitimme, meillä ei ollut kannatusta, ei rahaa, ei jäseniä. Mitä meillä oli? Idea. Ja usko menestymisen mahdollisuuteen. Kyky saada ihmisiä mukaan. Kenttä toi kannatuksen. Puheenjohtaja johti. Yhdessä tehdään, minä johdan. Sillä on menty ja pärjätty tähän asti. Nyt tarvitaan jotakin uutta.

Eurovaaleissa murros tulee Euroopan unioniin.

Eduskuntavaali on eri vaali. Sen ymmärtäminen vaatii poliittista johtajuutta. Poliittinen ohjaus vaatii sen, että suunta on selvillä. Kentän kanssa suunta löytyy. Ja johtaja menee etulinjassa. Silloin suomalainen tulee mukaan.

TIMO SOINI on kansanedustaja ja perussuomalaisten puheenjohtaja.

timo.soini@eduskunta.fi

Yleissivistys tukee nuoren kehitystä

JOEL ROSENBERG

Joustavat opintopolut eivät saa tarkoittaa sitä, että opiskelija voi käydä lukion ilman historian tai yhteiskuntaopin kursseja, kirjoittavat Pauli Kiuru ja Kaj Raiskio.

Opetus- ja kulttuuriministeriön asettama työryhmä on saanut valmiiksi ehdotuksensa lukion opetussuunnitelman uudistamisesta. Perinteisesti suomalainen lukio-opetus on perustunut vankkaan yleissivistykseen. Yhteiskunta muuttuu, joten opetusta tulee aika ajoin tuuletaa. Uudistusvimmassa ei saa kuitenkaan unohtaa perustan merkitystä.

Lukion uudistajat pyrkivät siihen, että tulevaisuuden yleissivistys edellyttää uudenlaisia tietoja ja taitoja sekä uudistettuja tapoja oppia ja opiskella. Tähän tarjotaan avaimeksi teknologian hyödyntämistä.

Yleissivistyksen tarjoavat aineet ovat arvokkaita opiskelijoille. Harva heistä tietää jatkoopintojensa kohteen lukion alkaessa. Yleissivistäviä aineita tulee edelleen pitää pakollisena osana lukion oppimäärää.

Joustavat opintopolut eivät saa tarkoittaa sitä, että opiskelija voi käydä lukion ilman historian tai yhteiskuntaopin kursseja. Tuntijakoehdotuksen mukaan näin voisi käydä kahdessa esillä olleessa mallissa ja kolmannessa taattaisiin siinäkin vain yksi pakollinen kurssi kutakin luonnontieteellistä, humanistis-yhteiskunnallista tai katsomuksellista ainetta kohden.

Laaja yleissivistys tukee lukion käyneen nuoren mahdollisuutta vaihtaa jatko-opinnoissa koulutusohjelmaa tai pääainetta. Lukion suorittamisen liiallinen keskittäminen vain muutamiin aineisiin rajaisi liialti lukion käyneiden uudelleen kouluttautumista ja uravaihtoja tulevaisuudessa.

Emme halua, että korkeasti koulutetut kansalaiset ovat vain yhden asian asiantuntijoita. On hyvä muistaa, että esimerkiksi yhteiskuntaoppi antaa tulevaisuuttaan miettivälle nuorelle välähdyksen korkeakoulujen tarjonnasta muun muassa taloustieteen, sosiologian, oikeustieteen ja yhteiskuntapolitiikan osalta. Viime ajat ovat näyttäneet, että taloustieto on hyväksi kaikille kansalaisille.

Toisaalta ilman tietämystä menneisyydestä ei voi rakentaa tulevaisuutta. Jos lukiouudistuksen myötä nuori välttyy historian kursseilta, voi häneltä jäädä huomaamatta ihmisen kehityksen suuret linjat ja niiden näyttäytyminen työtehtävissä.

Toisen maailmansodan, juutalaisvainojen, kylmän sodan tai arabikevään faktojen, taustojen sekä seurausten tietämys saattaa pelastaa paljon kanssakäymisessä globaalissa maailmassa. Hierottaessa ulkomaankauppaa eteläafrikkalaisten kanssa ei keskustelu aparheidista voi päättyä toteamukseen ”Never heard!”.

Yleissivistys on arvo sinänsä ja demokratian perusta. Emme voi päästää irti eurooppalaisen kulttuurin juurista ja antiikin perinnöstä vain muuttuaksemme entistä tehokkaammiksi suorittajiksi. Uusia ideoita ja ajatuksia syntyy muullakin tavoin kuin googlettamalla.

Pauli Kiuru
kansanedustaja (kok.)
Kaj Raiskio
historian ja yhteiskuntaopin lehtori

Dna-testi ei kerro kaikkea

Tiedustelin Suomen riistakeskukselta oikeutta ajaa Perhossa liikkuvat koiraeläimet lippusiimalla kameran eteen, jotta näiden lajipuhtautta voisi tarkastella valokuvista. Riistakeskuksen vastaus oli, että kuvapohjaisella tarkastelulla ei saada asiasta selkoa, vaan tarvitaan Rktl:n tekemä dna-analyysi.

Oikein käytettynä dna-testi on erehtymätön, mutta pelkkä menetelmä ei tee tuloksista tiedettä, eikä dna-tekniikka voi tuottaa parempia tuloksia kuin menetelmässä käytetty aineisto mahdollistaa.

Huolellisesti tehty ja hyväksyttävä tieteellinen tulos edellyttää, että niin menetelmä kuin siinä käytetty muu aineisto täyttää tieteelliselle työlle asetetut vaatimukset. Tämä koskee luonnollisesti myös tutkimuksessa käytettyä referenssiaineistoa.

Sellainen dna-tutkimus jossa käytetyn aineiston luotettavuus perustuu jonkun henkilön mielipiteisiin, ei täytä tieteelliselle työlle asetettuja vaatimuksia.

Kun selvitetään koirien taikka susien ”puhtautta”, tarvitaan näyte tutkittavasta eläimestä sekä verrokkitietokanta, joka sisältää digitoituja näytteitä muista saman lajin edustajista. Koirilla testi on suoraviivainen, koska jokaiselle koirarodulle on rotujärjestön kuvaus, jota kasvattajat ja näyttelyjen tuomaristo noudattavat. Näin verrokkitietokantaan saadaan edustavia näytteitä määritykset täyttävien eläinten dna:sta ja näin myös dna-vertailu antaa luotettavan tuloksen – näyte kuuluu tai ei kuulu verrokkipopulaatioon.

Susien kohdalla tilanne voisi olla yhtä yksinkertainen, mutta toisin on käynyt. Vanhoilla susitutkijoilla oli selvät käsitykset siitä, minkä näköinen aito susi on ja tähän luotettiin silloin, kun dna-menetelmää ei ollut. Kun ensimmäisiä näytteitä digitoitiin verrokkitietokantoihin, lähtökohtana oli kenttätyöntekijän subjektiivinen käsitys siitä, minkä näköinen on oikea susi.

Yksittäisten henkilöiden subjektiivisiin mielipiteisiin luotetaan edelleen, vaikka hiljattain esitetty Hukkamies-ohjelma osoitti, että kaikki neljällä jalalla liikkuvat otukset eivät ole puhtaita susia. Asiaa hankaloittaa vielä se, että kaikki kaadetut taikka kuolleena löydetyt sudet tuhotaan, eikä anneta riippumattomille tutkijoille mahdollisuutta perehtyä niiden rakenteeseen ja ulkonäköön ikään kuin peläten salatun totuuden tulemista julki.

Tiedeyhteisömme näyttää hyväksyvän mielipiteisiin perustuvien dna-analyysien tuloksia, vaikka vaakakupissa olisi tutkimuslaitoksen maine. Samalla kuitenkin unohdetaan, että epätarkkoja ja dokumentoimattomia verrokkinäytteitä käytetään todistusaineiston tukena oikeuskäsittelyissä ja näin vaikutetaan kansalaisten oikeusturvaan.

Suden lajimääritys liittyy törkeän metsästysrikoksen lisäksi myös kansalaisten perusoikeuksien toteutumiseen, ja siksi olisi syytä määritellä dna-tutkimuksen verrokkiaineistolle laatukriteerit. Verrokkitietokannan rinnalle tulisi kehittää julkinen tietokanta, joka sisältää valo- ja röntgenkuvat sekä luusto- ja kallotutkimukset kaikista tietokantaan kirjatuista eläimistä. Näistä tulee myös arkistoida B-näytteet, turkki ja kallo.

Kenttätutkimuksen henkilökuntaa tulisi valmentaa ja ohjeistaa siitä, minkälainen eläin tutkitaan aitona sutena (vrt. rotukoirat) ja heidän eläinkohtaiset arviointiperusteensa tulee olla julkisesti nähtävissä. Tuijottaminen pelkkään dna-analyysiin vääristää hitaasti mutta varmasti verrokkitietokannan sisältöä kohti sekarotuisia koiria.

Asiaa ei paranna tiedeyhteisöstä tulevat lausunnot, joiden mukaan dna-analyysillä mitattu 95-prosenttinen susi on aito suomalainen susi. Sehän ainoastaan kertoo, että sudessa on viisi prosenttia koiraa ja että se kansainvälisesti hyväksytyn määritelmän ja Bernin sopimuksen mukaan on luonnosta poistettava koirasusi ja aidon suden pahin vihollinen.

Kaj Granlund
Lestijärvi

> Oikein käytettynä dna-testi on erehtymätön, mutta pelkkä menetelmä ei tee tuloksista tiedettä.

Tapaamme myös täällä facebook
3813 TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

JAANA KANKAANPÄÄ

Autoveromalliin sisältynyt satelliittivalvonta herätti lukijoissa epäilyksiä.

Autoveroa ei pidä niellä mukisematta

Keskustelu **Jorma Ollilan** työryhmän autoveromallista jatkui joulun alla lyhyissä uutisissa.

”Kyllä kilometrivero pitäisi olla tuloihin sidottu. Silloin laskenta olisi aloitettava pienimmästä eläkkeestä ja herrojen tulot kun nousevat tuhatkertaisiksi, niin kilometriveron pitäisi olla sen mukainen”, kommentoi Kiviukko.

Kun ehdotusta arvioitiin toissa viikolla MT:n pääkirjoituksessa, nimimerkki JS oli huolissaan veroehdotukseen liittyvästä satelliittivalvonnasta ja siitä, kuinka se kohtelee kansalaisten oikeusturvaa:

”Kilometriveron siivellä ajetaan valvontaa. Kilometriverolla harhautetaan kansalaiset olemaan huomaamatta tätä tärkeämpää asiaa, joka tulee kilometriveron ohessa, ellei kansalaiset herää.”

”Kilometriverosta tulee ihan hyvä, kun siitä poistetaan satelliittivalvonta. Samalla ei tarvita raskasta organisaatiotakaan. Kas näin. Tuli korjattua kilometrivero”, murjaisi sen jatkoksi Pohjalaanen.

Nimimerkki Arska kommentoi **Lauri Kontron** viikko sitten ilmestynyttä Verot-punktia näin:

”Kun kysytään herra Hesalaiselta, joka ei juuri edes autoa tarvitse ellei lähde käymään ulkomailla (lue: kehä-3:n ulkopuolella), tykkääkö hän ajatuksesta, että uuden auton saa 30 prosenttia halvemmalla kuin ennen kunhan maksaa veroa ajamisesta, niin vastaus on harvinaisen selvä ”kyllä”. Kun taas samaa kysytään syrjäkylän Aslakilta käsivarren perukoilta, jolla on lähimpään postiinkin näppi kolmesataa kilsaa eikä joukkoliikennettä ole nähty kuin aamuyöllä painajaisissa, ei tarvitse epäillä mitä saa vastaukseksi.”

Sähköistä oppimista

MT:n Facebookissa käytiin tapaninpäivänä keskustelua lukulautojen ja tietokoneiden käytöstä peruskoulujen ja lukioiden opetuksessa. Monessa koulussa tukeudutaan vielä paperiin ja lyijykynään.

Erään lukijan mielestä oppimistulosten alenevan suunnan taustalla on hyvin nähtävissä sähköisen aineksen ja laitteiden yleistyminen.

”Tuo nyt on ihan täyttä roskaa. Ei työpaikoillakaan tulokset ole heikentyneet, vaikka sähköisten laitteiden määrä on kasvanut rajusti”, ärähti toinen lukija.

Joulun aikaan eniten tykkäyksiä, yli 300, keräsi kuva Viksanterin rekiretkestä.

”Muistot lapsuudesta ovat vahvat. Nimikkohevoseni oli aivan saman näköinen ja nimeltään Viritys. Joulukuusen haku oli joulun alkusoitto”, lukija tarinoi.

”Se oli sitä aikaa se. Eipä tule ikävä hevoshommiin. Tukin juontamisessa hevonen päihitti vinssin. Sai seistä kakkulan päällä, eikä tarvinnut lumessa kahlaten vetää vaijeria tukin päähän. Hevosesta tuli hyvä Traktorin apulainen moneen paikkaan”, muisteli joku toinen.

KATJA LAMMINEN
KAIJALEENA RUNSTEN